

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, இந்த எல்லையற்ற நாடகத்தில் ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் நடிகர்கள். நீங்கள் இப்பொழுது திரும்பிச் செல்கின்ற இனிய மௌன இல்லமே உங்கள் வசிப்பிடமாகும்.

கேள்வி: நாடகத்தை மிகச்சரியாகப் புரிந்து கொண்டவர்களின் உதடுகளிலிருந்து என்ன வார்த்தைகள் வெளிவரக்கூடாது?

பதில்: “இது இவ்வாறாக இல்லாவிட்டால், இது மேலும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும்! இது நிகழ்ந்திருக்கக்கூடாது.” நாடகத்தைப் புரிந்து கொண்டவர்கள் இத்தகைய வார்த்தைகளைப் பேச மாட்டார்கள். நாடகம் தொடர்ந்து ஒரு பேன் போன்று நகர்;கின்றது என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். நிகழ்கின்றவை எல்லாம் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் கவலைப்படுவதற்கு எதுவுமில்லை.

ஓம்சாந்தி. தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தனது சொந்த அறிமுகத்தைக் கொடுக்கும்பொழுது, குழந்தைகளாகிய நீங்களும் உங்கள் சொந்த அறிமுகத்தைப் பெறுகின்றீர்கள். குழந்தைகள் அனைவரும் நீண்ட காலமாக, சரூர ஊர்விலேயே நிலைத்திருந்தார்கள். நீங்கள் ஆத்ம ஊர்வலையவராகி இருந்தால், உங்களுக்குத் தந்தையின் மிகச்சரியான அறிமுகம் கிடைத்திருக்கும். எனினும், நாடகத்தில் அவ்வாறாக இருக்கவில்லை. கடவுளைக் கடவுள் என்றும், தந்தை என்றும், படைப்பவர் என்றும் அவர்கள் கூறியபோதிலும், அவர்கள் அவரை அறிந்திருக்கவில்லை. ஒரு பெரிய கோள வடிவமான சிவனின் ரூபமும் உள்ளது. எனினும், அவர் அதைப் போன்று பெரிய அளவினர் அல்ல. தந்தையை மிகச்சரியாக அறிந்து கொள்ளாததனால், அவர்கள் அவரை மறந்து விடுகின்றார்கள். தந்தையே படைப்பவர் என்பதால், அவர் நிச்சயமாகப் புதிய உலகைப் படைப்பார். ஆகவே, குழந்தைகளாகிய நாங்கள் நிச்சயமாக எங்கள் ஆஸ்தியான புதிய உலக இராச்சியத்தைப் பெறவே வேண்டும். “சுவர்க்கம்” என்னும் பெயர் பாரதத்திலும் மிகவும் பிரபல்யமானது, ஆனால், மக்கள் எதனையும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. ஒருவர் மரணிக்கும்போது, அவர் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்று விட்டார் என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இது எப்போதாவது நிகழ்ந்ததா? எங்கள் அனைவருக்கும் சரூழிந்த புத்தியே உள்ளதென்பதை இப்பொழுது நீங்கள் புரிந்து கொண்டபோதிலும், இதுவும் வரிசைக்கிரமமானதே எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. கடவுள், இவரது பல பிறவிகளின் இறுதிப்பிறவியிலே இவரில் பிரவேசிக்கின்றார் என்பதை விளங்கப்படுத்தும் பொழுது, இது முதலாவது பிரதானமானவரையே குறிப்பிடுகின்றது. இவர் முதல் இலக்கத்தவர் ஆவார். இப்பொழுது நீங்கள், அவரின் குழந்தைகளான, பிராமணர்கள் ஆகியுள்ளீர்கள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். இவ்விடயங்கள் யாவும் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். நீண்ட காலமாகத் தந்தை இதனை விளங்கப்படுத்துகின்றார். உண்மையில், தந்தையை இனங்கண்டு கொள்வது ஒரு வினாடிக்கான விடயமாகும். தந்தை கூறுகின்றார்: என்னை நினைவுசெய்தால் உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். நீங்கள் ஒருமுறை நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்தால், எந்த விடயத்தைப் பற்றியும் எவ்விதமான கேள்வியும் எழக்கூடாது. நீங்கள் அமைதிதாமத்திலிருந்தபோது, தூய்மையாக இருந்தீர்கள் எனத் தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். இவ்விடயங்களை நீங்கள் தந்தையிடமிருந்தே கேள்விப்படுகின்றீர்கள். அவற்றை வேறு எவராலும் உங்களுக்குக் கூற முடியாது. நாடகத்திலுள்ள நடிகர்கள், தாங்கள் இன்ன இடத்துவாசிகள் எனக் கூறுவது போன்று, நீங்கள் எங்கு வசித்தீர்கள் என ஆத்மாக்களாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் தங்கள் ஆடைகளை மாற்றி, மேடைக்குச் செல்வார்கள். நீங்கள் இவ்விடத்துவாசிகள் அல்ல என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் புரிந்துகொண்டீர்கள். இது ஒரு நாடக அரங்கம். நீங்கள் இனிய மௌன இல்லம் என அழைக்கப்படுகின்ற, அசரூரி உலகவாசிகள் என்பது இப்பொழுது உங்கள் புத்தியில் புகுந்து விட்டது. ஆத்மாக்கள் அனைவரும் சந்தோஷமற்றிருப்பதால், அங்கு செல்லவே எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் வினவுகிறார்கள்: நாங்கள் மூண்டும் எவ்வாறு ஷீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்வோம்? ஷீட்டிற்குத் திரும்பச் செல்வதற்கான வழியை அறியாததனால், அவர்கள் அலைந்து திரின்றார்கள். இப்பொழுது நீங்கள் அலைந்து திரிவதிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டுள்ளீர்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது உண்மையாக ஷீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொள்கிறீர்கள்.

ஆத்மாவாகிய நான் சின்னஞ் சிறியதொரு புள்ளி. இதுவும் இயற்கையின் ஓர் அற்புதமே. அத்தகைய சின்னஞ்சிறிய புள்ளிகளுக்குள், அத்தகைய மிகப்பெரிய பாகங்கள் பதியப்பட்டுள்ளன. எவ்வாறு பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை தனது பாகத்தை நடிக்கின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நான்களும் அறிந்துள்ளார்கள். அவரே கதாநாயகர், அவரே கரண்கரவன்காரரும் ஆவார். இனிய குழந்தைகளாகிய நான்கள், அமைதி தாமத்திலிருந்து வந்தார்கள் என்பதை இப்பொழுது புரிந்துகொள்கிறார்கள். ஒரு புதிய ஆத்மா எங்கிருந்தோ வெளித்தோன்றி ஒரு சரூபத்தினுள் பிரவேசிக்கின்றார் என்றில்லை. இல்லை. ஆத்மாக்கள் அனைவரும் இனிய வட்டில் தங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் பாகங்களை நடிப்பதற்காக அங்கிருந்து வருகின்றார்கள். அனைவருக்கும் நடிப்பதற்கான ஒரு பாகம் உண்டு. இது ஒரு நாடகம். சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் என்றால் என்ன? இரவு பகலாக நடக்கின்ற நாடகத்திற்கு அவை ஒளியூட்டுகின்றன. சிலர் கூறுகின்றார்கள்: சூரியதேவனுக்கு வந்தனங்கள். சந்திர தேவனுக்கு வந்தனங்கள். எனினும், சூரியனும், சந்திரனும் தேவர்கள் அல்ல. எவருக்குமே இந்த நாடகத்தைப் பற்றித் தெரியாது. அவர்கள் சூரியனையும் சந்திரனையும் தேவர்கள் எனக் குறிப்பிட்டாலும், உண்மையில் அவைகளே முழு உலக நாடகத்திற்கும் ஒளியூட்டுகின்றன. நாங்கள் இனிய மௌன இல்லத்தில் வசிப்பவர்கள். நாங்கள், எங்கள் பாகங்களை இங்கு நடிக்கின்றோம். இந்தச் சக்கரம் ஒரு பேன் போன்று தொடர்ந்தும் நகர்ந்து செல்கின்றது. நிகழ்கின்றதெல்லாம் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. நான்கள் கூறக்கூடாது: இது இவ்வாறாக இருந்திருக்கக்கூடாது. அது போன்று இது இருந்திருக்கலாம். இது ஒரு நாடகம், அல்லவா? உதாரணமாக, உங்கள் அன்னை (மம்மா) உங்களை விட்டுச் செல்வார் என நான்கள் என்றுமே நினைக்கவில்லை. நல்லது, அவர் தனது சரூபத்தை நீக்கி விட்டார். நாடகம்! இப்பொழுது அவர் தனது புதிய பாகத்தை நடிக்கின்றார். கவலைப்படுவதற்கு எதுவும் இல்லை. இங்கு நான்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு நடிகரே என்பது குழந்தைகளாகிய உங்கள் அனைவரது புத்தியிலும் உள்ளது. இது வெற்றி, தோல்வியின் ஒரு நாடகமாகும். வெற்றி, தோல்வியுடைய இந்த நாடகம் மாயையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நான்கள் மாயையினால் தோற்கடிக்கப்படும்போது, முழுமையாகவே தோற்றுப் போய்விடுவீர்கள். நான்கள் மாயையை வெற்றிகொள்ளும்போது, அனைத்தையும் முற்றிலும் வெற்றி கொள்கிறார்கள். இதனை அனைவரும் நினைவுசெய்தாலும், அவர்களின் புத்தியில் எந்த ஞானமும் இருப்பதில்லை. மாயை என்றால் என்ன என்பதை நான்கள் அறிவீர்கள். மாயையை இராவணன் எனவும் அழைக்கின்றார்கள். செல்வம் என்றால் செழிப்பு எனவும் அழைக்கிறார்கள்; அதனை மாயை எனக் கூற முடியாது. இன்னாரிடம் அதிகளவு செல்வம் இருக்கிறது என மக்கள் நினைப்பதனால், அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: அவருக்கு மாயையின் போதை உள்ளது. எனினும், மாயையின் போதை இருக்க முடியுமா? மாயையை வெற்றி கொள்ள நாங்கள் முயற்சிக்கின்றோம். ஆகவே, உங்களுக்கு இவ்விடயங்கள் எதைப் பற்றியும் எவ்விதச் சந்தேகமும் என்றுமே இருக்கக்கூடாது. உங்களுடைய ஸ்திதி பலவீனமடையும்பொழுதே, சந்தேகங்கள் எழுகின்றன. இப்பொழுது கடவுள் பேசுகிறார். யாருடன்? ஆத்மாக்களாகிய உங்களுடன். சிவபாபா மாத்திரமே கடவுள்; அவரால் மாத்திரமே ஆத்மாக்களுடன் பேச முடியும். கிருஷ்ணர் ஒரு சரூபதாரி. எவ்வாறு அவரால் ஆத்மாக்களுடன் பேச முடியும்? சரூபதாரிகளால் உங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்க முடியாது. தந்தைக்குச் சரூபம் இல்லை. ஏனைய ஒவ்வொருவரிடமும் ஒரு சரூபம் உள்ளது. அதனையே பூஜிக்கிறார்கள். அவர்களை நினைவுசெய்வது இலகுவாகும். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரர் ஆகியோர் தேவர்கள் என அழைக்கப்படுகிறார்கள். சிவன் கடவுள் என அழைக்கப்படுகின்றார். அதிமேலான கடவுளுக்கு ஒரு சரூபம் இல்லை. நான்கள் அசரூரி உலகில் இருந்தபோது, உங்களுக்குச் சரூபங்கள் இல்லை என்பதை ஆத்மாக்களாகிய நான்கள் அறிவீர்கள். ஆத்மாக்கள் மாத்திரமே அங்குள்ளனர். அந்த பாபாவும் ஓர் ஆத்மாவே. ஆனால் அவர் பரமன். அவருடைய பாகம் போற்றப்படுகிறது. அவர் ஒரு பாகத்தை நடித்து விட்டுச் சென்று விடுவதால், அவர் பூஜிக்கப்பட்டார். எனினும், படைப்பவரான, பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை 5000 வருடங்களுக்கு முன்னர் இங்கு வந்துள்ளார் என்பதை அறிந்தவர் எவரேனும் இல்லை. அவரே தந்தையாகிய சுவர்க்கக் கடவுள். அவர் சக்கரங்களின் சங்கமத்தில், ஒவ்வொரு 5000 வருடங்களிலும் வருகின்றார். ஆனால் சக்கரத்தின் கால எல்லை நீடிக்கப்பட்டுள்ளதால், அவர்கள் அனைத்தையும் மறந்து விட்டார்கள். தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார். நான்களே கூறுகின்றீர்கள்: பாபா, நாங்கள் ஒவ்வொரு சக்கரத்திலும் உங்களைச் சந்தித்து, எங்கள் ஆஸ்தியை உங்களிடமிருந்து பெறுகின்றோம்.

நீங்கள் அதனை எவ்வாறு இழக்கின்றீர்கள் என்பது உங்கள் புத்தியிலும் இருக்கின்றது. பல வகையான ஞானம் உள்ளதாயினும், கடவுள் மாத்திரமே ஞானக்கடல் என அழைக்கப்பட முடியும், விநாசம் நிச்சயமாக இடம்பெறும் என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். முன்னரும் விநாசம் இடம்பெற்றது, ஆனால் எவ்வாறு இடம்பெற்றது என்பதை எவருமே அறிய மாட்டார்கள். சமயநூல்களில் விநாசத்தைப் பற்றி எழுதியுள்ள விடயங்களைப் பாருங்கள்! பாண்டவர்களுக்கும், கௌரவர்களுக்குமிடையில் எவ்வாறு யுத்தம் இடம்பெற முடியும்? பிராமணர்களாகிய நீங்கள் இப்பொழுது சங்கமயுகத்தில் இருக்கின்றீர்கள். பிராமணர்கள் யுத்தம் புரிவதில்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்களே எனது அகிம்சாவாதிக் குழந்தைகள், நீங்கள் இரட்டை அகிம்சாவாதிகள். இப்பொழுது நீங்கள் விகாரமற்றவர்களாக ஆகுகின்றீர்கள். ஒவ்வொரு சக்கரத்திலும் நீங்களே தந்தையிடமிருந்து உங்கள் ஆஸ்தியைக் கோருகின்றவர்கள், இதில் சிரமம் என்ற கேள்வியே இல்லை. ஞானம் மிகவும் இலகுவானது. 84 பிறவிகளின் சக்கரம் உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. இப்பொழுது நாடகம் ஒரு முடிவிற்கு வருகின்றது, சொற்ப நேரமே எஞ்சியுள்ளது. செல்வந்தர்களுக்கும் உணவோ அல்லது நூரோ கிடைக்காத அந்த நேரம் இப்பொழுது வரப்போகின்றது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இதுவே மலையாள துன்பம் என அறியப்பட்டுள்ளது. காரணம் எதுவுமின்றி இரத்தக்களரி ஏற்படும், பலர் மரணிப்பார்கள். ஒருவர் தவறு செய்தால் அதற்குத் தண்டனை கிடைக்கும். அவர்கள் என்ன தவறைச் செய்தார்கள்? அவர்கள் தந்தையை மறக்கின்ற ஒரு தவறை மாத்திரமே செய்கிறார்கள். நீங்கள், உங்கள் இராச்சியத்தைத் தந்தையிடமிருந்து பெறுகின்றீர்கள். எனினும், ஏனைய மனிதர்கள் அனைவரும் தாங்கள் மரணிக்கப் போகின்றோம் என்பதில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளார்கள். மகாபாரத யுத்தம் ஆரம்பிக்கும் பொழுது அவர்கள் மரணிப்பார்கள். நீங்கள் தொடர்ந்தும் வாழ்வீர்கள் அல்லவா? நீங்கள் இந்தக் கல்வியின் பலத்தினால் அமரத்துவ பூமிக்கு மாற்றப்படவுள்ளீர்கள். கல்வியே வருமானத்தின் மூலாதாரம் எனப்படுகின்றது. சமயநூல்களின் கல்வியும் உள்ளது, அதன் மூலமும் ஒரு வருமானம் உள்ளது. எனினும், அது பக்தி மார்க்கத்தின் கல்வியாகும். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் இப்பொழுது உங்களை இலக்ஷ்மி நாராயணன் போல ஆக்குகின்றேன். இப்பொழுது நீங்கள் தெளிவான புத்தியுடையவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். நீங்கள் அதிமேலானவராக ஆகுகின்றீர்கள் என்பதும், மறுபிறவி எடுப்பதனால் நீங்கள் படிப்படியாகக் கீழிறங்கி, புதியதிலிருந்து பழையதாக மாறுகின்றீர்கள் என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். நீங்கள் நிச்சயமாக, ஏணிப்படியிலிருந்து கீழிறங்க வேண்டும். உலகின் ஸ்திதியும் இப்பொழுது கீழிறங்குகின்றது. அதன் ஸ்திதி மேலேறியதும், அது தேவர்களின் இராச்சியமாக ஆகியது. அதுவே சுவர்க்கம். இப்பொழுது அது நரகமாகும். நீங்கள் இப்பொழுது சுவர்க்கவாசிகளாகுவதற்கு மீண்டுமொரு முறை முயற்சி செய்கின்றீர்கள். “பாபா! பாபா!” எனத் தொடர்ந்தும் நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். “ஓ தந்தையாகிய கடவுளே” என மக்கள் அவரைக் கூவியழைத்தாலும், அதிமேலான அவர், ஆத்மாக்கள் அனைவரினதும் தந்தை என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆதலால், அவருடைய குழந்தைகளான அவர்கள் ஏன் சந்தோஷமற்றிருக்கின்றார்கள்? அனைவரும் சந்தோஷமற்றவராக வேண்டும் என நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்துகொள்கிறீர்கள். இந்த நாடகம் சந்தோஷம், துன்பம் என்பவற்றைப் பற்றியதாகும். வெற்றியில் சந்தோஷமும், தோல்வியில் துன்பமும் உள்ளது. தந்தை உங்களுக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுத்தார், அதனை இராவணன் உங்களிடமிருந்து அபகரித்து விட்டான். இப்பொழுது தந்தையிடமிருந்து நீங்கள் உங்கள் சுவர்க்க ஆஸ்தியைத் தொடர்ந்து பெறுகிறீர்கள் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. தந்தை வந்துள்ளார். இப்பொழுது தந்தையை நினைவு செய்தால் உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். பல பிறவிகளின் பாவச்சுமை உங்கள் தலைமீதுள்ளது. நீங்கள் அதிகளவு துன்பத்தை அனுபவம் செய்யவில்லை என்றும் உங்களுக்குத் தெரியும். ஒரு சாக்கு மாவினுள் ஒரு சிட்டிகை உப்பு இடுவதைப் போன்று, சொற்ப சந்தோஷமே இருக்கின்றது, அதாவது சந்தோஷம் காகத்தின் எச்சத்தைப் போன்றது எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே அனைவருக்கும் ஜீவன்முக்தி அருள்பவர் என உங்களுக்குத் தெரியும். அந்த ஒரேயொருவரே உலகின் குருவும் ஆவார். ஒருவர் தனது ஓய்வுபெறும் ஸ்திதியிலேயே குருவை ஏற்றுக் கொள்கின்றார். இளம் வயதில் மரணித்தால் அவர்கள் சற்கதி அடைவார்கள் என்பதனால், இப்பொழுது சிறு குழந்தைகளையும் ஒரு குருவை ஏற்கச் செய்கிறார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: உண்மையில் எவரையும் ஒரு குரு என அழைக்க முடியாது. குரு என்பவர் சற்கதி அளிப்பவர். ஒரேயொருவர் மாத்திரமே ஜீவன்முக்தி அருள்பவர். கிறிஸ்து, புத்தர் போன்றோர் குருமார்கள் அல்ல. அவர்கள் வரும்போது அனைவரும் சற்கதி

பெற்றார்களா? கிறிஸ்து வந்தபோது, அவருடைய சமயத்திலுள்ள ஏனைய அனைவரும் அவரைப் பின்பற்ற ஆரம்பித்தார்கள். ஆகவே, அவர் ஏனையோரை விழச் செய்வதற்காகவே கருவியாகினார் என்பதால், அவரை எவ்வாறு ஒரு குரு என அழைக்க முடியும்? ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே தூய்மையாக்குபவர் என அழைக்கப்படுகிறார். அவர் அனைவரையும் மூண்டும் வட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வார். அவர் ஸ்தாபனையையும் மேற்கொள்கின்றார். அவர், அனைவரையும் மூண்டும் வட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றால், பிரளயம் ஏற்படும். எனினும், பிரளயம் இடம்பெறுவதில்லை. காதையே சமயநூல்கள் அனைத்தினதும் தாய் என்றும், சமயநூல்கள் அனைத்தினதும் இரத்தினம் என்றும், கடவுளின் வாசகங்கள் என்றும் நினைவுகூரப்படுகின்றது. நினைவுகூரப்பட்டுள்ளது: தம்மத்திற்கு அவதூறு ஏற்படும் பொழுது நான் வருவேன். தந்தை பாரதத்திலேயே வருகின்றார். உங்களுக்குச் சுவர்க்க இராச்சியத்தைக் கொடுக்கின்ற தந்தையை மக்கள் சர்வவியாபி என அழைக்கிறார்கள். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குப் புதிய உலகம் முழுவதும் உங்கள் இராச்சியம் மாத்திரமே இருக்கும் என்ற சந்தோஷம் இப்பொழுது உண்டு. அந்த இராச்சியத்தை உங்களிடமிருந்து எவருமே அபகரிக்க முடியாது. இங்கு மக்கள் ஒரு சிறு துண்டு நிலத்திற்காக ஒருவரோடொருவர் அதிகளவில் சண்டையிடுகிறார்கள். நீங்கள் பெரும் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் மகிழ்ச்சியிடில் துள்ளி, சந்தோஷ நடனம் ஆட வேண்டும், ஒவ்வொரு சக்கரத்திலும் நீங்கள் தந்தையிடமிருந்து உங்கள் ஆஸ்தியைக் கோருவதால், பெருமளவு சந்தோஷம் இருக்க வேண்டும். “என்னை நினைவுசெய்யுங்கள்!” எனத் தந்தை கூறுகின்றபோதிலும், நீங்கள் மறந்து விடுகின்றீர்கள்! நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள்: பாபா, எனது யோகம் துண்டிக்கப்படுகின்றது. “யோகம்” என்ற வார்த்தையை அகற்றுமாறு பாபா உங்களிடம் கூறியுள்ளார். அந்த வார்த்தை சமயநூல்களுக்குரியது. தந்தை கூறுகின்றார்: என்னை நினைவுசெய்யுங்கள்! யோகம் எனும் வார்த்தை பக்திமார்க்கத்திற்கு உரியது. நீங்கள் தந்தையிடமிருந்து உலக இராச்சியத்தைப் பெறுகின்றீர்கள். நினைவுசெய்யாவிட்டால், உங்கள் பாவங்கள் எவ்வாறு அழிக்கப்படும்? நீங்கள் உங்கள் இராச்சியத்தை எவ்வாறு பெறுவீர்கள்? நினைவுசெய்யாது விட்டால், புரிந்துணருகின்ற அறிவும், உங்களிடம் இல்லாமற் போவதுடன், அந்தஸ்தும் குறைக்கப்பட்டு, நீங்கள் தண்டனையையும் அனுபவிக்க வேண்டும். நீங்கள் அந்தளவிற்கு விவேகமற்றவர்களாகி விட்டீர்கள்! நான் ஒவ்வொரு சக்கரத்திலும் கூறுகின்றேன்: என்னை மாத்திரம் நினைவுசெய்யுங்கள். மரணித்து வாழுங்கள், இவ்வுலகிற்கு மரணித்து விடுங்கள். தந்தையை நினைவுசெய்வதனால் உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படுவதுடன், வெற்றிமாலையில் நீங்கள் ஒரு மணியாகவும் ஆகுவீர்கள். இது மிகவும் இலகுவானது! சிவபாபா, பிரம்மபாபா ஆகிய இருவருமே அதிமேலானவர்கள். அந்த ஒரேயொருவரே பரலோகத்தவர், ஆனால், இவரோ அலௌகீகமானவர். அவர் ஓர் எளிமையான ஆசிரியர். அந்த ஆசிரியர்கள் குழந்தைகளைத் தண்டிப்பார்கள். ஆனால், அந்த ஒரேயொருவர் மாத்திரம் அன்பைச் சொரிகின்றார். அவர் கூறுகின்றார்: இனிய குழந்தைகளே, தந்தையை நினைவுசெய்து சதோபிரதான் ஆகுங்கள். ஒரேயொரு தந்தையே தூய்மையாக்குபவர். அவர் குருவும் ஆவார். வேறு எவரும் ஒரு குருவாக முடியாது. புத்தர் சத்தத்திற்கு அப்பால் உள்ள இடத்திற்கு (நிர்வாணா) சென்று விட்டார் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவை அனைத்தும் பொய்யானவை. எவராலும் வூடு திரும்ப முடியாது. நாடகத்தில் நடிப்பதற்கு அனைவருக்கும் ஒரு பாகம் உள்ளது. நீங்கள் அத்தகைய பரந்த புத்தியைக் கொண்டிருப்பதுடன், பெருமளவு சந்தோஷத்தையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆதியிலிருந்து வந்த ஞானம் அனைத்தும் உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. பிராமணர்களாகிய நீங்கள் மாத்திரமே இந்த ஞானத்தைப் பெறுகிறீர்கள். சூத்திரர்களுக்கோ அல்லது தேவர்களுக்கோ இந்த ஞானம் இல்லை. இதனைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற விருப்பமுடையவர்கள் அவ்வாறு செய்வார்கள். புரிந்துகொள்ளாதவர்களுக்கு இது மரணமாகும். அவர்களின் அந்தஸ்து குறைக்கப்படும். ஒரு பாடசாலையில், மாணவர்கள் கற்காது விட்டால், அவர்களின் அந்தஸ்து குறைக்கப்படும். பாபா என்றால் அல்பா, பற்றா என்றால் இராச்சியம். மூண்டுமொரு முறை நாங்கள், எங்கள் சொந்த இராச்சியத்திற்குச் செல்கின்றோம். இப்பழைய உலகம் அழிக்கப்படவுள்ளது. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை

வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. எங்களிடமிருந்து எவராலும் அபகரிக்க முடியாத, அத்தகையதொரு புதிய, உலக இராச்சியத்தைத் தந்தை எங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். இந்த மகிழ்ச்சியில் தொடர்ந்தும் துள்ளிச் சந்தோஷ நடனம் ஆடுங்கள்.
2. வெற்றிமாலையின் ஒரு மணியாகுவதற்கு மரணித்து வாழுங்கள். அத்துடன் இப்பழைய உலகிற்கு மரணித்து விடுங்கள். தந்தையின் நினைவைக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும்.

ஆசீர்வாதம்: நீங்கள் சகல ஆதாரங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு, ஒரேயொருவரிடமே உங்கள் சகல உறவுமுறைகளையும் நிறைவேற்றும் ஒரு சம்பூர்ண தேவதை ஆகுவீர்களாக.

நீங்கள் ஏதேனும் ஒன்றைச் சமைக்கும்போது, அது முடிவடையும் தறுவாயில், அது பாத்திரத்திலிருந்து விடுபடும். அது போன்றே நீங்கள் எந்தளவிற்கு அதிகளவு சம்பூர்ண ஸ்திதியைத் தொடர்ந்தும் நெருங்குகிறீர்களோ, அந்தளவிற்கு அதிகளவு நீங்கள் அனைவரிடமிருந்தும் பற்றற்றவராக ஆகுகிறீர்கள். உங்கள் மனோபாவத்தினூடாக நீங்கள் சகல பந்தனங்களிலிருந்தும் உங்களை விடுவித்துக் கொள்ளும்போது, அதாவது, உங்களுக்கு எவர் மூதும் எந்த பற்றும் இல்லாதபோது, நீங்கள் சம்பூர்ண தேவதை ஆகுவீர்கள். சகல உறவுமுறைகளையும் ஒருவரிடம் நிறைவேற்றுவதே இலக்கு ஆகும். இதனைச் செய்யும்போது, தேவதை வாழ்வு என்ற இறுதி இலக்கை நெருக்கமாக அனுபவம் செய்வீர்கள். உங்கள் புத்தி அலைபாய்வதும் முடிவடையும்.

சுலோகம்: அன்பு, உங்களை அவதூறு செய்பவர்களையும், உங்களை நெருங்கச் செய்யும் அத்தகைய ஒரு காந்தமாகும்.

---ஓம் சாந்தி---